

УДК 342.95

В.В. ПЕТРЕНКО, Київський національний університет ім. Тараса Шевченка

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА АДМІНІСТРАТИВНИХ СТЯГНЕНЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ РИБАЛЬСТВА ТА ОХОРОНИ РИБНИХ ЗАПАСІВ

Ключові слова: правила рибальства та охорони рибних запасів, адміністративна відповідальність, адміністративні стягнення, система адміністративних стягнень

Вчинення будь-якого адміністративного правопорушення, навіть якщо воно не становило особливої суспільної небезпеки або не завдало суттєвої шкоди суспільним правовідносинам, тягне за собою застосування до правопорушника адміністративного стягнення, визначеного санкцією відповідної статті Кодексу України про адміністративні правопорушення. Це є своєрідним вираженням принципу невідворотності адміністративної відповідальності при вчиненні адміністративного правопорушення. Виключення становлять так звані малозначні правопорушення. Зокрема, при малозначності вчиненого адміністративного правопорушення орган (посадова особа), уповноважений вирішувати справу, може звільнити порушника від адміністративної відповідальності і обмежитись усним зауваженням (ст.22 КУпАП).

Система адміністративних стягнень є розгалуженою, що дозволяє притягнути до адміністративної відповідальності особу, залежно від ступеню її вини, рівня заподіяної суспільної шкоди тощо.

В юридичній літературі проблемі системи адміністративних стягнень присвячено ряд робіт таких науковців, як В.Б. Авер'янова, С.М. Алфьорова, О.М. Бандурки, І.Л. Бачила, Ю.П. Битяка, В.В. Галунька, Є.В. Додіна, Д.М. Павлова, А.О. Селіванова тощо.

Проте комплексного дослідження особливостей адміністративних стягнень за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів у вітчизняній науці не проводилось, що обумовлює актуальність теми. Метою даної статті є визначення особливостей системи адміністративних стягнень за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів. Для досягнення поставленої мети слід вирішити наступні завдання: визначити поняття категорії «адміністративне стягнення»; охарактеризувати систему адміністративних стягнень та критерії їх класифікації; виявити особливості системи адміністративних стягнень за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів.

В науці адміністративного права існує декілька визначень поняття «адміністративне стягнення».

Так, на думку Л.М. Рябцова, адміністративне стягнення – це міра відповідальності, що застосовується в установленому законом порядку до особи, яка вчинила адміністративне правопорушення [1, с.225]. Подібною точки зору дотримується О.В. Костьокова, яка вважає, що адміністративне стягнення є встановленою державою мірою відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення і застосовується з метою попередження вчинення нових правопорушень як самим правопорушником, так і іншими особами [2, с.97]. Таким чином, автори виділяють такі основні ознаки адміністративного стягнення: воно визначається органами державної влади та закріплюється в санкції статей Кодексу України про адміністративні правопорушення, являє собою міру адміністративної відповідальності (є формою її вираження), має визначений законодавством порядок накладення, переслідує власну мету. Всі ці ознаки дозволяють стверджувати, що адміністративні стягнення становлять самостійну групу заходів юридичної відповідальності.

Т.О. Коломієць визначає адміністративні стягнення, як матеріалізований вияв адміністративної відповідальності, негативний правовий наслідок неправомірної поведінки особи,

яка вчинила адміністративний проступок і повинна відповісти за свої протиправні дії та понести за це відповідне покарання у вигляді певних несприятливих заходів морального, матеріального та фізичного характеру [3, с.79]. Отже, автор підкреслює дві важливі особливості адміністративного стягнення – по-перше, поряд з іншими завданнями, воно виконує функцію покарання правопорушника; по-друге, завжди є наслідком неправомірної поведінки особи.

Легітимне визначення адміністративного стягнення міститься в ст.23 Кодексу України про адміністративні правопорушення, згідно якої ним визнається міра відповідальності і застосовується з метою виховання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, в дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобігання вчиненню нових правопорушень як самим правопорушником, так і іншими особами [4]. Отже, законодавець значне місце у визначенні адміністративного стягнення відводить саме його меті. Більшість дослідників в галузі адміністративного права виділяють дві основні мети накладення адміністративного стягнення – виховна та попереджувальна [5, с.58]. Однак, більш глибокий аналіз легітимного визначення поняття «адміністративне стягнення», а також положень Кодексу України про адміністративні правопорушення дозволяє зробити висновок, що його метою є також забезпечення правопорядку в суспільстві та державі, захист суспільних інтересів, прав громадян та юридичних осіб, компенсація заподіяної адміністративним правопорушенням шкоди, відновлення, при можливості, порушених прав.

Адміністративне стягнення є не єдиною мірою адміністративної відповідальності, а лише однією із її форм. Про це свідчить, зокрема, позиція законодавця, який в ст.24 Кодексу України про адміністративні правопорушення визначив систему адміністративних стягнень, в ст.24-1 – заходи впливу, що застосовуються до неповнолітніх [4]. Однак, критерії відмежування адміністративних стяг-

нень від інших заходів впливу законодавцем не визначені.

До 2009 року систему адміністративних стягнень складали: попередження; штраф; оплатне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення; конфіскація: предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення; грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення; позбавлення спеціального права, наданого даному громадянину (права керування транспортними засобами, права полювання); виправні роботи; адміністративний арешт [4]. В 2009 році Законом «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху» [6] система адміністративних стягнень була доповнена громадськими роботами, які відрізняються від виправних робіт тим, що останні застосовуються за місцем роботи правопорушника, а громадські роботи – на тих об'єктах, які визначаються судом.

Безумовно, найбільш розповсюдженим видом адміністративного стягнення є штраф. Він передбачений у санкціях майже всіх статей Кодексу України про адміністративні правопорушення. Рідше застосовуються громадські та виправні роботи, адміністративний арешт. Ці види стягнень застосовуються за вчинення особливо небезпечних та суспільношкідливих правопорушень, і можуть накладатися лише за рішенням суду.

Крім визначених адміністративних стягнень, до неповнолітніх можуть бути застосовані такі заходи впливу, як зобов'язання публічно або в іншій формі попросити вибачення у потерпілого; догана або сувора догана; передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічному або трудовому колективу за їх згодою, а також окремим громадянам на їх прохання [4].

Адміністративні стягнення можуть бути основними та додатковими (ст.25 КУпАП).

Основні адміністративні стягнення накладаються за всі види адміністративних правопорушень. Основними адміністративними стягненнями можуть виступати всі стягнення, які визначені Кодексом про адміністративні правопорушення. Додаткові стягнення є не обов'язковими, вони можуть застосовуватися тільки разом із основними. Єдиним додатковим адміністративним стягненням, визначеним Кодексом про адміністративні правопорушення, є конфіскація предметів; інші адміністративні стягнення не можуть застосовуватися як основні [4].

Адміністративні стягнення, на думку Д.А. Гавриленка, також можна поділити на разові (наприклад, попередження, конфіскація) та тривалі, тобто такі, що розтягнуті в часі (наприклад, виправні роботи) [7, с.145]. Така класифікація є обґрунтованою, але практичного значення вона не має, оскільки не впливає на визначення процедури накладення адміністративного стягнення.

На думку деяких науковців, зокрема, А.П. Шергіна, адміністративні стягнення можна класифікувати в залежності від їх зв'язку з виховно-трудоим впливом на правопорушника: 1) на адміністративні стягнення, пов'язані з виховно-трудоим впливом; 2) на адміністративні стягнення, не пов'язані з виховно-трудоим впливом на правопорушника [8, с.12]. Однак, на нашу думку, така класифікація, зокрема, виділення адміністративних стягнень, які не пов'язані з виховно-трудоим впливом, дещо суперечить загальній меті адміністративних стягнень, серед яких визначається і виховна мета.

І.О. Личенко в своїй монографії справедливо зазначає, що класифікація адміністративних стягнень, повинна враховувати: 1) тривалість адміністративних стягнень в часі (одномоментні та тривалі); 2) коло суб'єктів призначення і застосування адміністративних стягнень (обмежене та широке); 3) ознаки особи, на яку накладається адміністративне стягнення (фізична, юридична особи та громадянин – суб'єкт підприємницької та господарської діяльності); 4) пріоритетність застосування ад-

міністративних стягнень (основні або додаткові) [9, с.116].

Враховуючі такі ознаки, адміністративні стягнення також можна класифікувати в залежності від суб'єкта їх застосування: 1) стягнення, які можуть застосовуватися виключно в судовому порядку (громадські роботи, адміністративний арешт тощо); 2) стягнення, які можуть накладатися правоохоронними органами та іншими державного управління (штраф, попередження тощо).

Адміністративні стягнення доцільно також класифікувати на ті, які можуть бути застосовані до всіх суб'єктів правопорушення; ті, які можуть бути застосовані до неповнолітніх; ті, які мають суб'єктні обмеження щодо їх накладення. Так, до першої групи адміністративних стягнень належать попередження, оплата конфіскація предмету правопорушення, штраф тощо. До другої – попередження, догана, сувора догана тощо. До третьої групи належать такі адміністративні стягнення, як адміністративний арешт (він не може застосовуватись до вагітних жінок, жінок, що мають дітей віком до дванадцяти років, до осіб, які не досягли вісімнадцяти років, до інвалідів першої і другої груп – ст.32 КУпАП), громадські роботи (не застосовуються до осіб, визнаних інвалідами першої або другої групи, вагітних жінок, жінок, старше 55 років та чоловікам, старше 60 років – ст.30-1), позбавлення спеціального права (наприклад, позбавлення права полювання не може застосовуватись до осіб, для яких полювання є основним джерелом існування – ст.30 КУпАП), конфіскація предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення (конфіскація вогнепальної зброї, інших знарядь полювання і бойових припасів не може застосовуватись до осіб, для яких полювання є основним джерелом існування – ст.29 КУпАП).

Практичне значення класифікації адміністративних стягнень виявляється в процедурі їх застосування, зокрема, при визначенні органів, уповноважених накладати той чи інший вид адміністративного стягнення, категорії

правопорушників, до яких ці стягнення можуть бути застосовані.

Розглянемо види адміністративних стягнень, які застосовуються за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів. Так, основним видом адміністративного стягнення за ці види правопорушень є штраф. За деякі види адміністративних правопорушень в сфері рибальства та охорони рибних запасів передбачається стягнення у виді попередження, зокрема, за вчинення правопорушення, передбаченого ст.50 та ч.3 ст.85 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Додаткові стягнення визначені в санкціях частини 4 та 5 ст.85, ст.86-1, частини 1 та 2 ст.88 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Характерною особливістю адміністративних стягнень, в тому числі за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів є те, що в санкції відповідної статті Кодексу України про адміністративні правопорушення наводяться декілька альтернативних видів стягнень (наприклад попередження або штраф). Сума штрафу встановлюється у кількісному відношенні до розміру неоподаткованого мінімуму доходів громадян в межах мінімального та максимального розміру. Таким чином, визначення конкретного виду стягнення та суми штрафу входить до повноважень того державного органу, у провадженні якого знаходиться справа про адміністративне правопорушення. Рішення про вид стягнення або суму штрафу приймається уповноваженим органом на основі сукупності факторів, зокрема: характеру вчиненого правопорушення, особи порушника, ступеню вини порушника, майнового стану порушника, обставин, що пом'якшують або обтяжують адміністративну відповідальність (ст.33 КУпАП).

В сфері порушення правил рибальства та охорони рибних запасів найбільший розмір штрафу передбачений за грубе порушення правил рибальства (ч.4 ст.85 КУпАП), зокрема, у межах від 20 до 40 неоподаткованих мінімумів доходів громадян (від 340 грн до 680 грн); якщо ж суб'єктом цього правопорушення виступає посадова особа, то сума штрафу

складатиме від 30 до 50 неоподаткованих мінімумів (від 510 грн до 850 грн). Санкція статті передбачає також можливість застосування додаткового стягнення у виді конфіскації знаряддя чи засобу вчинення правопорушення, якщо він належить порушнику на праві приватної власності, а також конфіскації незаконно добутих рибних чи інших водних біоресурсів.

За інші правопорушення в сфері риболовства та охорони рибних запасів накладаються стягнення у формі штрафу, середній розмір якого коливається від 2 до 20 неоподаткованих мінімумів доходів громадян (від 34 грн до 340 грн). Таким чином, максимальний штраф за правопорушення в сфері рибальства та охорони рибних запасів на сьогодні складає 850 грн; він може застосовуватися до посадової особи за грубе порушення правил рибальства (ч.4 ст.85 КУпАП). Найменший розмір штрафу передбачений за просте (некваліфіковане) порушення правил рибальства (ч.3 ст.85 КУпАП), якщо порушником виступає не посадова особа, а громадянин (в розмірі від 2 неоподаткованих мінімумів – 34 грн).

В санкціях практично усіх статей Кодексу України про адміністративні правопорушення, які визначають відповідальність за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів, розмежовуються адміністративні стягнення, які застосовуються до громадян та стягнення, які застосовують до посадових осіб. Таким чином, за ті ж самі протиправні діяння для посадових осіб передбачені адміністративні стягнення в більшому розмірі (штрафи), ніж для громадян. Так, наприклад за порушення правил рибальства (ч.3 ст.85 КУпАП) на громадян накладається штраф у розмірі від 2 до 10 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, а на посадових осіб – від 10 до 30 неоподаткованих мінімумів. Це обумовлено тим, що посадова особа, вчинюючи протиправне діяння, використовує у власних корисливих інтересах своє службове становище, а також у зв'язку із тим, що законодавство традиційно висуває підвищені вимоги до службових та посадових осіб.

Попередження, як найлегший вид адміністративного стягнення, може застосовуватися до громадян за вчинення ними правопорушення, передбаченого ст.50 та ч.3 ст.85 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Більш серйозних, ніж штраф, видів адміністративних стягнень за адміністративні порушення правил рибальства та охорони рибних запасів Кодексом України про адміністративні правопорушення не передбачено.

Отже, адміністративні стягнення за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів встановлюються у формі штрафу у сумі до 840 грн, що на наш погляд, в деяких випадках не відповідає дійсному ступеню суспільної шкідливості діяння, оскільки отримана матеріальна вигода від незаконного рибного промислу та добування рибних запасів може значно перевищувати навіть максимальний розмір передбаченого адміністративного штрафу. Внаслідок цього, такі адміністративні стягнення стають неефективним засобом охорони рибних запасів, не зважаючи на те, що адміністративний штраф сам по собі вважається досить ефективним адміністративним стягненням. На це, зокрема, вказує Т.О. Коломієць, визначаючи основні критерії ефективності адміністративних штрафів:

а) критерій ефективності по досягненню загально превентивного ефекту – це загально превентивний результат (правомірна поведінка осіб під впливом загрози несприятливих наслідків застосування адміністративних штрафів);

б) критерій ефективності адміністративних штрафів по досягненню конкретно превентивного ефекту – конкретно превентивний результат (правомірна поведінка осіб у період адміністративної караності);

в) критерій ефективності адміністративних штрафів по досягненню виховного ефекту – виховний результат (правомірна поведінка осіб) [10, с.23]. У своєму дослідженні Т.О. Коломієць робить висновок, що адміністративний штраф ефективний за всіма визначеними критеріями.

Однак, не зважаючи на таку загальну ефективність адміністративних штрафів, відсут-

ність економічної обґрунтованості його розміру в деяких правопорушеннях, значно її знижує. Тому, підвищенню ефективності адміністративних стягнень за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів могло б сприяти встановлення поряд зі штрафами можливості обрання та застосування таких адміністративних стягнень, як громадські або виправні роботи, які пов'язані не тільки з матеріальними обтяженнями правопорушника, але і з особистими обмеженнями.

Поряд з цим, окремо необхідно зупинитись на обов'язку правопорушника відшкодувати шкоду, заподіяну рибним запасам та водним об'єктам порушенням правил рибальства та охорони рибних запасів. Хоча відшкодування цієї шкоди не належить до системи адміністративних стягнень, а є засобом цивільної відповідальності, однак, також виступає невід'ємним елементом охорони рибних запасів. Виходячи із положень ст.40 Кодексу України про адміністративні правопорушення, яка визначає порядок відшкодування заподіяної адміністративним правопорушенням шкоди, її стягнення здійснюється в судовому порядку, якщо правопорушник не відшкодує її добровільно. Поряд з цим, відповідно до Інструкції з оформлення органами рибоохорони матеріалів про адміністративні правопорушення, одночасно з накладенням адміністративного стягнення посадова особа, яка розглядає справу про адміністративне правопорушення, вирішує питання про відшкодування заподіяних збитків, а також щодо вилучених речей і документів. Про прийняте рішення зазначається в постанові [11]. Отже, розмір заподіяної адміністративним правопорушенням шкоди визначається тим же органом, який складає протокол про це правопорушення. Таким чином, правопорушник може добровільно відшкодувати шкоду в розмірі, визначеному органом, який здійснює провадження у справі про адміністративне правопорушення в сфері охорони рибних запасів. Однак, при незгоді з розміром нарахованої суми заподіяної шкоди, або відмові в добровільному їх відшкодуванні органи рибоохорони на підставі Положення

про органи рибохорони Державного агентства рибного господарства України мають право самостійно та через органи прокуратури подавати позови про відшкодування шкоди, заподіяної суб'єктами господарювання та громадянами внаслідок порушення законодавства в галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів [12].

При цьому, для доведення завданих збитків та їх розміру вирішальне значення має складений протокол про адміністративні правопорушення, в якому має бути описано увесь вилучений незаконний улов, кількість та вид рибних ресурсів.

Розмір шкоди, заподіяної порушенням правил рибальства та охорони рибних запасів визначається постановами Кабінету Міністрів України «Про затвердження такс для обчислення розміру відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок незаконного добування (збирання) або знищення цінних видів водних біоресурсів» [13], «Про розмір компенсації за незаконне добування, знищення або пошкодження видів тваринного і рослинного світу, занесених до Червоної книги України, а також за знищення чи погіршення середовища їх перебування (зростання)» [14] та «Про затвердження такс для обчислення розміру шкоди, заподіяної порушенням законодавства про природно-заповідний фонд» [15]. Кожна із цих постанов визначає розмір заподіяної шкоди в залежності від рибного (водного) об'єкту, місця його вилову, а також їх кількості. Так, наприклад, Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження такс для обчислення розміру відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок незаконного добування (збирання) або знищення цінних видів водних біоресурсів» визначає розмір відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок незаконного добування (збирання) цінних видів водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах України; водних біоресурсів, що є природним багатством континентального шельфу України; водних біоресурсів у виключній (морській) економічній зоні України, а також анадромних видів риб, що утворюються у

річках України за межами цієї зони. Зокрема, за кожного незаконно виловленого ляща розмір шкоди, що підлягає відшкодуванню становить 10 неоподаткованих мінімумів доходів громадян; лина – 7 неоподаткованих мінімумів тощо [13]. Отже, відшкодування заподіяної навколишньому природному середовищу, фізичним та юридичним особам шкоди застосовується незалежно від адміністративного стягнення, має свій порядок та особливості стягнення; його не слід ототожнювати із адміністративними стягненнями.

Таким чином, проведений аналіз особливостей адміністративних стягнень за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів дозволяє зробити наступні висновки: 1) основним та найбільш поширеним стягненням є адміністративний штраф; 2) за деякі правопорушення в досліджуваній сфері також передбачене додаткове стягнення – конфіскація знарядь та засобів вчинення правопорушення, а також незаконно добутих рибних ресурсів; 3) як основні, так і додаткові стягнення мають право накладати посадові особи органів рибохорони; 4) крім адміністративного стягнення окремо відшкодовується завдана шкода, розмір якої може значно перевищувати розмір адміністративного штрафу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Рябцев Л. М. Административное право : курс лекций / Л. М. Рябцев, Т. В. Телятицкая, А. Н. Шклярский ; под ред. Л. М. Рябцева. – Мн. : БГЭУ, 2006. – 437 с.
2. Костькова О. В. Административное право / О. В. Костькова. – М. : Аллель, 2010. – 64 с.
3. Адміністративне право України : навч. посіб. / за заг. ред. Т. О. Коломоець, Г. Ю. Гулевської. – К. : Істина, 2007. – 216 с.
4. Кодекс про адміністративні правопорушення : від 07.12.1984 р., № 8073–X // ВВР УРСР. – 1984. – Дод. до № 51. – Ст. 1122.
5. Ключниченко А. П. Административно-правовая борьба с мелким хулиганством и злостным пьянством. Из опыта работы орга-

нов милиции УССР / А. П. Ключниченко ; отв. ред. В. А. Кукушкин. – Киев, 1967. – 151 с.

6. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху» : від 24.09.2008 р., № 586–VI // ВВР України. – 2009. – № 10–11. – Ст. 137.

7. Гавриленко Д. А. Административное право Республики Беларусь / Д. А. Гавриленко, И. И. Мах. – Мн. : БГУ, 2002. – 188 с.

8. Шергин А. П. Административная юрисдикция / А. П. Шергин. – М. : Юрид. лит., 1979. – 144 с.

9. Личенко І. О. Адміністративно-деліктні аспекти захисту права власності : монографія / І. О. Личенко. – Львів : Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2011. – 216 с.

10. Коломієць Т. О. Щодо питання ефективності адміністративних штрафів / Т. О. Коломієць // Наукові записки НаУКМА. Правн. науки. – 2000. – Т. 18. – С. 21–24.

11. Наказ Міністерства аграрної політики та промисловості України «Про затвердження Інструкції з оформлення органами рибохорони матеріалів про адміністративні правопорушення» : від 09.04.2003 р., № 101 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 17. – Ст. 316.

12. Наказ Міністерства аграрної політики та промисловості України «Про затвердження Положення про органи рибохорони Державного агентства рибного господарства України» : від 19.01.2012 р., № 26 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 22. – Ст. 327.

13. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження такс для обчислення розміру відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок незаконного добування (збирання) або знищення цінних видів водних біоресурсів» : від 21.11.2011 р., № 1209 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 92. – Ст. 35.

14. Постанова Кабінету Міністрів України «Про розмір компенсації за незаконне добування, знищення або пошкодження видів тваринного і рослинного світу, занесених до Червоної книги України, а також за знищення чи погіршення середовища їх перебування (зростання)» : від 07.11.2012 р., № 1030 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 85. – Ст. 190.

15. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження такс для обчислення розміру шкоди, заподіяної порушенням законодавства про природно-заповідний фонд» : від 24.07.2013 р., № 541 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 63. – Ст. 45.

Петренко В. В. Загальна характеристика адміністративних стягнень за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів / В. В. Петренко // Форум права. – 2013. – № 3. – С. 460–466 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2013_3_77.pdf

Визначено особливості адміністративних стягнень, які застосовуються за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів; охарактеризовано систему адміністративних стягнень за порушення правил рибальства та охорони рибних запасів.

Петренко В.В. Общая характеристика административных взысканий за нарушение правил рыболовства и охраны рыбных запасов

Определены особенности административных взысканий, применяемых за нарушение правил рыболовства и охраны рыбных запасов; охарактеризована система административных взысканий за нарушение правил рыболовства и охраны рыбных запасов.

Petrenko V.V. Overview of Administrative Penalties for Rules Violations of Fisheries and Protection of Fish Stocks

In the article the features of administrative penalties applicable for rules violations of fisheries and protection of fish stocks; describes a system of administrative penalties for rules violations of fisheries and protection of fish stocks.